

La Comédiathèque

**ΑΣΠΡΕΣ ΡΟΜΠΕΣ
ΜΑΥΡΟ ΧΙΟΥΜΟΡ**

Jean-Pierre Martinez

comediatheque.net

Το κείμενο αυτού του θεατρικού έργου είναι διαθέσιμο για δωρεάν λήψη.
Ωστόσο, απαιτείται άδεια από τον συγγραφέα για οποιαδήποτε δημόσια
παρουσίαση. Για να επικοινωνήσετε με τον Jean-Pierre Martinez και να
ζητήσετε άδεια για την παρουσίαση ενός από τα έργα του:
<https://comediatheque.net/>

ΑΣΠΡΕΣ ΡΟΜΠΕΣ ΜΑΥΡΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ζαν Πιερ Μαρτίνεθ

Το νοσοκομείο ήταν σχεδόν τέλειο. Το έγκλημα επίσης.
Μια αστυνομική κωμωδία με πινελιές μαύρου χιούμορ

Πρόσωπα :

Δρ. Κάρλος Μιράντα : Γιατρός

Αδελφή Εσπεράνθα και Μπάρμπαρα : Νοσοκόμες

Θέλμα, Λουΐζα (ή Λουΐς), Φερνάντα (ή Φερνάντο) : Ασθενείς

Χουάν, Σάντυ, Φρεντ, Άνχελ (ή Άνχελ), Άλεξ : Επισκέπτες

Ραμίρεθ, Σάντσεθ : Αστυνόμος και βοηθός

*Οι ασθενείς, οι επισκέπτες και οι αστυνομικοί μπορεί να είναι άντρες ή γυναίκες.
Κάποιοι ηθοποιοί μπορούν να υποδυθούν πολλά πρόσωπα (π.χ. Άνχελ μπορεί να
είναι και Άλεξ, Χουάν και Σάντυ μπορούν να είναι και οι δύο αστυνομικοί)*

© La Comédiathèque

Η ρεσεψιόν του νοσοκομείου και αίθουσα υποδοχής των επισκεπτών. Η Αδελφή Εσπεράνθα, μελαχρινή, διακριτικά όμορφη, ντυμένη με το στυλ μιας θρησκευόμενης Αδελφής νοσοκόμας, στολίζει ενώ σιγοτραγουδά ένα καχεκτικό χριστουγεννιάτικο δέντρο τοποθετημένο σε ένα τραπέζι σε μια γωνία. Μπροστά από το δέντρο υπάρχει μια φάτνη. Πίσω από την Εσπεράνθα έρχεται ο Κάρλος, ένας όμορφος γιατρός τύπου ριγβου με λευκή ρόμπα και στηθοσκόπιο γύρω από το λαιμό του. Περιβάλλον τηλεοπτικής ιατρικής σειράς.

Κάρλος – Καλημέρα Αδελφή Εσπεράνθα, πώς πάει;

Η Εσπεράνθα αναπηδά, ζαφνιάζεται και μπερδεύεται λίγο.

Εσπεράνθα – Καλημέρα Δρ. Μιράντα. Με τρομάξατε.

Κάρλος – Λυπάμαι πολύ. Αλλά να με λέτε Κάρλος, σας παρακαλώ.

Εσπεράνθα – Και γιατί αυτό, Δρ Μιράντα;

Κάρλος – Μα επειδή αυτό είναι το όνομά μου, Εσπεράνθα!

Εσπεράνθα – Φυσικά, αλλά αν μου επιτρέπετε, θα συνεχίσω να σας αποκαλώ Δρ. Μιράντα. Μου φαίνεται πιο πρέπον. Και θα προτιμούσα να με αποκαλείτε Αδελφή Εσπεράνθα.

Κάρλος – Όπως επιθυμείτε Αδελφή. Μα έχετε κάνει θαύματα μ' αυτό το δέντρο. Είναι πραγματικά υπέροχο!

Η Εσπεράνθα κοιτάζει με ικανοποίηση το ετοιμοθάνατο δέντρο, το οποίο μερικές άθλιες γιρλάντες προσπαθούν να το φωτίσουν λίγο.

Εσπεράνθα – Οι ασθενείς μας χρειάζονται λίγη παρηγοριά αυτές τις γιορτινές μέρες, που δεν περιβάλλονται όλοι από την αγάπη των οικογενειών τους.

Κάρλος – Βέβαια.

Εσπεράνθα – Σε αυτό το κοσμικό σύμβολο που είναι το χριστουγεννιάτικο δέντρο, επέτρεψα στον εαυτό μου να προσθέσει μια φάτνη. Ελπίζω να μην το βρίσκετε ανάρμοστο, Γιατρέ.

Κάρλος – Είναι επίσης μέρος της μαγείας των Χριστουγέννων! Ακόμη και τα μεγάλα καταστήματα στην Calle de Alcalá έχουν μια φάτνη, οπότε γιατί όχι το νοσοκομείο μας; Εξάλλου, είμαστε επίσης μια εμπορική εταιρεία.

Εσπεράνθα – Είναι σημαντικό για όλους τους ασθενείς μας που δεν έχουν οικογένεια να γνωρίζουν ότι μπορούν, παρ' όλ' αυτά, να βασίζονται στην αγάπη του Κυρίου μας.

Κάρλος – Είναι αλήθεια.

Η Εσπεράνθα σκύβει πάνω στη φάτνη για να τοποθετήσει τις φιγούρες μέσα.

Εσπεράνθα – Μπορείτε να με βοηθήσετε να βάλω τον μικρό Ιησού στην κούνια του;

Κάρλος – Ε... ναι, βέβαια.

Ο Κάρλος πλησιάζει την Εσπεράνθα για να τη βοηθήσει και αγγίζονται.

Εσπεράνθα – Ορίστε, εδώ είναι το βόδι, να και το μουλάρι...

Κάρλος – Τέλεια!

Εσπεράνθα – Κι εδώ είναι η Παρθένος.

Η Μπάρμπαρ μπαίνει, τόσο ξανθιά όσο και η Εσπεράνθα είναι μελαχρινή, ντυμένη με μια ρόμπα που αναδεικνύει ακόμη περισσότερο τα χαρίσματα της.

Μπάρμπαρ (ειρωνική) – Υποθέτω ότι δεν μιλούσατε για μένα, Αδελφή...

Κάρλος – Αχ, Μπάρμπαρ, μόλις σας έψαχνα.

Μπάρμπαρ – Δεν θα με βρείτε σίγουρα σε κάποια φάτνη.

Κάρλος – Ήμουν έτοιμος να ξεκινήσω την επίσκεψή μου. Με συνοδεύετε;

Μπάρμπαρ – Ξέρετε ότι θα σας ακολουθούσα οπουδήποτε, Κάρλος. Όπως οι Μάγοι ακολουθούσαν το αστέρι της Βηθλεέμ.

Κάρλος – Σας αφήνω Εσπεράνθα... Θέλω να πω, Αδελφή Εσπεράνθα.

Η Εσπεράνθα, αμήχανη, αποφασίζει να αποσυρθεί.

Εσπεράνθα – Έχω κι εγώ πράγματα να κάνω.

Η Εσπεράνθα φεύγει.

Κάρλος – Πάμε, Μπάρμπαρ;

Ο Κάρλος και η Μπάρμπαρ φεύγουν. Μπαίνει η Λουΐζα με τον ορό κρεμασμένο στο σατώ από πάνω της, καθισμένη σε αναπηρικό καροτσάκι που το σπρώχνει η Άνχελ, η οποία έχει gothic στυλ.

Άνχελ – Καλά Χριστούγεννα, θεία Λουΐζα!

Λουΐζα – Ευχαριστώ, Άνχελ... Δεν ξέρω αν θα τα καταφέρω έως τα επόμενα.

Άνχελ – Έλα, μην το λες αυτό. (Βγάζει ένα μπουκάλι σαμπάνια και δύο ποτήρια από την τσάντα της.) Να, εδώ, έφερα κάτι για να τσουγκρίσουμε και να γιορτάσουμε.

Λουΐζα – Ω, μα είναι τρελό!

Η Άνχελ ανοίγει το μπουκάλι και γεμίζει τα ποτήρια. Στη συνέχεια, βγάζει ένα πακέτο μπισκότα από την τσάντα της.

Άνχελ – Σου έφερα επίσης γλώσσες γάτας, που ξέρω ότι είναι τ' αγαπημένα σου βουτήματα.

Λουΐζα – Είσαι πραγματικά ένας άγγελος Άνχελ, αλλά μ' αυτό το στομάχι... Τέλος πάντων, μ' αυτό που μου 'χει απομείνει. Θα προτιμούσα μπισκότα σαβαγιάρ.

Άνγελα – Μπορείς να τα βουτήξεις στη σαμπάνια για να μαλακώσουν. Κι εδώ είναι το δώρο σου.

Η Άνγελα δίνει στη Λουΐζα ένα φάκελο.

Λουΐζα – Ευχαριστώ! τι είναι αυτό;

Άνγελα – Έκπληξη!

Λουΐζα – Ένας φάκελος. Ελπίζω να μην είναι χρήματα. Αυτό είναι το μόνο πράγμα που δεν στερούμαι. Στην ηλικία μου, εκείνο που πραγματικά μου λείπει είναι χρόνος για να τα ξοδέψω.

Άνγελα – Ναι, μάλιστα. *(Χαμηλόφωνα)* Η ζωή είναι άδικη. Εγώ έχω μόνο χρόνο.

Λουΐζα – Πώς;

Η Λουΐζα, που δεν ακούει, παλεύει ν' ανοίξει το φάκελο. Εν τω μεταξύ, η Άνγελα ρίχνει το περιεχόμενο ενός μικρού φιαλιδίου στο ποτήρι της θείας της. Τελικά, η Λουΐζα καταφέρνει να βγάλει ένα χαρτί από το φάκελο.

Λουΐζα – Τι είναι αυτό;

Άνγελα – Μία ετήσια συνδρομή στο περιοδικό «Πλήρης Ζωή»!

Λουΐζα – Ετήσια! Δεν ξέρω αν θα μπορέσω να το απολαύσω μέχρι το τέλος...

Άνγελα *(Ψιθυρίζοντας)* – Ναι, ούτε εγώ είμαι σίγουρη.

Λουΐζα – Πώς;

Η Άνγελα βγάζει ένα αντίτυπο του περιοδικού από την τσάντα της και το δίνει στη Λουΐζα.

Άνγελα – Να, εδώ είναι το πρώτο τεύχος. Θα έχεις κάτι να διαβάζεις.

Λουΐζα – Ευχαριστώ Άνγελα!

Άνγελα – Αν σε κάνει ευτυχισμένη, με κάνει κι εμένα θεία... *(Φιλιούνται στο μάγουλο)*

Λοιπόν, τσουγκρίζουμε;

Λουΐζα – Δεν ξέρω αν είναι και πολύ λογικό.

Άνγελα – Έλα, ένα ποτηράκι για τα Χριστούγεννα, δε βλάπτει!

Λουΐζα – Ω, μα μου έβαλες πάρα πολύ.

Άνγελα – Έλα τώρα...

Λουΐζα – Μπορείς να μου δώσεις το σάλι μου σε παρακαλώ;

Η Άνγελα γυρίζει να πάρει το σάλι από μια καρέκλα. Η Λουΐζα εκμεταλλεύεται την ευκαιρία να ανταλλάξει τα ποτήρια και να κρατήσει το λιγότερο γεμάτο.

Άνγελα – Ορίστε εδώ είναι.

Λουΐζα – Σε ευχαριστώ, είσαι πολύ ευγενική! Τουλάχιστον είσαι εσύ εδώ... Αλλιώς, κανείς δεν θα ερχόταν να με δει.

Άνγκελα – Μα είναι φυσικό, ανιψιά σου είμαι. *(Της σκάει μεγάλο χαμόγελο)* Λοιπόν, θεία, σκέφτηκες αυτό που συζητήσαμε την τελευταία φορά;

Λουΐζα – Το ποιο;

Άνγκελα – Για τη διαθήκη σου, ξέρεις... Δεν είμαι σίγουρη ότι είναι καλή ιδέα να τ' αφήσεις όλα στον Ερυθρό Σταυρό.

Λουΐζα – Δεν είναι ο Ερυθρός Σταυρός, είναι ο Δρ Μιράντα! Ή μάλλον, το ίδρυμα του! Ένα ίδρυμα για τα ορφανά.

Άνγκελα – Ναι, καλά, τώρα όλοι έχουν τα ιδρύματά τους, ακόμη κι οι serial killers. Εξάλλου κι εγώ θα νιώσω λίγο ορφανή όταν δεν θα είσαι πια εδώ.

Λουΐζα – Εσύ έχεις τους γονείς σου, στο κάτω-κάτω της γραφής. Δεν έχουν ανάγκη, είναι και οι δύο οδοντίατροι. Πραγματικά, η μάνα σου πάντα με είχε στη μπούκα. Ποτέ δεν έρχεται να με δει.

Άνγκελα – Εγώ όμως είμαι εδώ!

Λουΐζα – Γι' αυτό, στην αρχή, είχα γράψει εκείνη την πρώτη διαθήκη υπέρ σου. Είναι στο συρτάρι του κομοδίνου μου. Αλλά ο Δρ Μιράντα με έπεισε να... Βέβαια ξέρω πολύ καλά ότι αν έρχεσαι να με βλέπεις, δεν είναι για τα λεφτά μου.

Άνγκελα – Σίγουρα.

Λουΐζα – Εσύ έχεις μια οικογένεια, μπορείς να σπουδάσεις... και να γίνεις οδοντίατρος, όπως και οι γονείς σου. Ενώ αυτά τα φτωχά ορφανά... Αν ο καλός Δρ. Μιράντα δεν έχει τα μέσα για να τα φροντίσει...

Άνγκελα – Άκου, κάνε ό, τι θέλεις. Στο κάτω κάτω, είναι τα χρήματά σου. Αλλά...αυτή την καινούργια διαθήκη, την έχεις ήδη γράψει;

Λουΐζα – Όχι ακόμα, θ' ασχοληθώ αργότερα.

Η Άνγκελα χαμογελάει.

Άνγκελα – Τέλεια! Στην υγεία μας!

Πίνουν.

Λουΐζα – Είναι πολύ δροσερή.

Άνγκελα – Ναι, είναι καλή... Μια γλώσσα γάτας;

Λουΐζα – Ευχαριστώ, ίσως να τα δοκιμάσω αργότερα, που θα έχεις φύγει.

Άνγκελα – Σωστά. Καθώς θα διαβάζεις την «Πλήρη Ζωή»! Λοιπόν, σ' αφήνω θεία. Μάλλον είσαι λίγο κουρασμένη.

Λουΐζα – Είμαι μια χαρά. Δεν θέλεις να παίξουμε «Βρες το δολοφόνο» προτού φύγεις;

Άνγκελα – Λυπάμαι, αλλά πραγματικά δεν έχω χρόνο. Θα ξανάρθω για να σου ευχηθώ καλή χρονιά.

Φιλιούνται στο μάγουλο.

Λουΐζα – Καλή διασκέδαση και σ' ευχαριστώ που πέρασες να δεις την γριά θεία σου τα Χριστούγεννα. Ω, παρεμπιπτόντως! Έχω κι εγώ ένα δώρο για σένα! Εδώ είναι, κάτω από την καρέκλα.

Η Άνγκελα παίρνει το πακέτο, το ανοίγει και βγάζει κάτι μάλλινο.

Άνγκελα – Τι είναι αυτό;

Λουΐζα – Κασκόλ είναι! Το έπλεξα για μια φίλη, αλλά πέθανε πριν προλάβει να το φορέσει. Σου αρέσει;

Άνγκελα – Πολύ. Λοιπόν, τα λέμε σύντομα, θεία... Και καλά Χριστούγεννα!

Λουΐζα – Τι αλλόκοτη εμφάνιση! Κάθε φορά που έρχεται να με δει, έχω την αίσθηση ότι βρίσκομαι ήδη στην κόλαση... *(αναστεναγμός)* Λοιπόν, ας δούμε αυτό το πράγμα.

Η Λουΐζα ανοίγει το περιοδικό «Πλήρης Ζωή» και αρχίζει να το ξεφυλλίζει, ενώ βυθίζει ένα μπισκοτάκι στη σαμπάνια της. Συνοφρυώνεται.

Λουΐζα – Πού άφησα τα γυαλιά μου; Είμαι σίγουρη ότι τα άφησα στο δωμάτιό μου.

Η Λουΐζα φεύγει με το αναπηρικό καροτσάκι της. Η αδελφή Εσπεράνθα φτάνει, κρατώντας τη Φερνάντα από το μπράτσο. Τη βοηθά να καθίσει στον καναπέ.

Εσπεράνθα – Καθίστε εδώ για λίγο, Φερνάντα. Δεν είναι καλό να είστε ξαπλωμένη όλη μέρα. Θέλετε να παίξουμε Scrabble για να εξασκήσετε λίγο το μυαλό σας;

Φερνάντα – Να εξασκήσω τι;

Εσπεράνθα – Τον εγκέφαλο!

Φερνάντα – Εντάξει.

Εσπεράνθα – Εδώ είναι τα γράμματά σας... Ξεκινάτε εσείς;

Φερνάντα – Ω, δεν ξέρω αν θα είμαι σε θέση να το κάνω, δεν τα έχω τετρακόσια πιά.

Εσπεράνθα – Σε κάθε περίπτωση, δοκιμάστε.

Φερνάντα – Καλά, θα το κάνω τότε. *(Η Φερνάντα τοποθετεί όλα τα γράμματά της στον πίνακα)* ΣΚΟΥΡΙΑΖΩ. Άρα, το 13 με το "Z" που μετράει διπλό 26, πολλαπλασιασμένο επί 2 ισούται με 52, συν 50 που συνολικά μας κάνουν 102.

Εσπεράνθα – Μάλιστα! Οι νευρώνες σας τουλάχιστον, δεν είναι πολύ σκουριασμένοι.

Ένα ζευγάρι φτάνει, η Σάντυ και ο Χουάν, η κόρη και ο γαμπρός της Φερνάντα. Ο Χουάν μπορεί να παιχτεί από μια γυναίκα ντυμένη ως άνδρας ή από μια πιο αρρενωπή γυναίκα (τότε θα υποθέσουμε ότι είναι ένα γκέι ζευγάρι, το οποίο θα προσθέσει μια κωμική διάσταση στη σύγχυση της Φερνάντα).

Εσπεράνθα – Ω, νομίζω ότι έχετε επίσκεψη, Φερνάντα. Θα σας αφήσω με την οικογένεια.

Σάντυ (στην Εσπεράνθα) – Καλημέρα, Αδελφή.

Φερνάντα – Είναι η αδελφή σου;

Εσπεράνθα (με κατανόηση) – Όχι, Φερνάντα, είναι η κόρη σου.

Η Εσπεράνθα ανταλάσσει ένα χαμόγελο με τη Σάντυ και φεύγει.

Σάντυ – Μαμά, πώς είσαι σήμερα;

Φερνάντα – Ω, ξέρεις, στην ηλικία μου...

Χουάν – Καλημέρα πεθερά.

Φερνάντα – Ποιος είναι αυτός;

Σάντυ – Μαμά, ο Χουάν είναι, ο άντρας μου.

Φερνάντα – Είσαι παντρεμένη; Από πότε;

Σάντυ – Εδώ και είκοσι χρόνια.

Φερνάντα – Τουλάχιστον θα μπορούσες να μου είχες στείλει μια πρόσκληση.

Σάντυ – Μα ήσουν στο γάμο μας μαμά! (βγάζει μια φωτογραφία από το πορτοφόλι της) Κοίτα, είσαι εσύ στην έξοδο του Δημαρχείου.

Φερνάντα – Α, ναι... Κι αυτός που σε κρατάει από το μπράτσο με το τεράστιο κοστούμι, ποιος είναι;

Χουάν – Εγώ είμαι, πεθερά. Ο Χουάν, ο γαμπρός σου.

Η Φερνάντα τον κοιτά.

Φερνάντα – Ωω ! σώπα! Πώς έχει γεράσει! Δεν εκπλήσσομαι που δεν τον γνώρισα.

Χουάν – Ναι, όλοι γερνάμε.

Η Σάντυ προσφέρει στη μητέρα της ένα κουτί

Σάντυ – Πάρε, σου έφερα ένα κουτί ζελεδάκια.

Φερνάντα – Ευχαριστώ. Δεν είναι πολύ σκληρά, ε; Γιατί με τα δόντια μου...

Χουάν – Ζελεδάκια, πεθερά, είναι μαλακά.

Φερνάντα (ψιθυρίζοντας στη Σάντυ) – Γιατί με φωνάζει πεθερά;

Ο Χουάν προτιμά ν' αλλάξει θέμα

Χουάν – Λοιπόν, Φερνάντα, κοιμήθηκες καλά απόψε;

Φερνάντα – Είδα ένα παράξενο όνειρο.

Χουάν – Αλήθεια; Τι ήταν;

Φερνάντα – Μπα, δεν έχει σημασία πια.

Σάντου – Πες το... *(Πιο χαμηλόφωνα)* Τουλάχιστον θα έχουμε ένα θέμα συζήτησης.

Φερνάντα – Ονειρεύτηκα αυτές τις ράβδους που μου έκανε δώρο η μητέρα μου τα Χριστούγεννα, λίγο πριν πεθάνει.

Η Σάντου και ο Χουάν, έκπληκτοι, ανταλλάσσουν ματιές.

Σάντου – Ράβδους;

Χουάν – Θέλεις να πεις ράβδους χρυσού πεθερά;

Φερνάντα – Τι;

Σάντου – Σου έδωσε η μητέρα σου ράβδους χρυσού; Ποτέ δεν το είχες αναφέρει!

Φερνάντα – Δεν ήταν δική σας δουλειά... Κι επειδή δεν είχα ιδέα τι τις έκανα... Μόλις χθες τη νύχτα τις θυμήθηκα.

Χουάν – Για λέγε, για λέγε;

Φερνάντα – Ε, ξέρεις τώρα πώς είναι τα όνειρα, όταν ξυπνήσεις έχεις ξεχάσει τα μισά.

Σάντου – Και ποιο μισό θυμάσαι;

Φερνάντα – Θυμάμαι το κουτί... κι όλες τις ράβδους μέσα.

Σάντου – Όλες τις ράβδους; Δηλαδή είχε πολλές;

Χουάν – Κι αυτό το κουτί... δε θυμάσαι πού το έκρυψες;

Φερνάντα – Μπα, όχι.

Χουάν – Κάνε μια προσπάθεια, πεθερά.

Σάντου – Ίσως τις έθαψες στον κήπο.

Φερνάντα – Ποιες;

Χουάν – Τις ράβδους το κέρατό μου! Τις κωλοράβδους.

Φερνάντα – Καλά... αυτό το ξέχασα τελείως.

Σάντου – Προσπάθησε να θυμηθείς.

Φερνάντα – Ναι. Θυμάμαι καλά το κουτί. *(Δείχνοντας το κουτί με τα ζελεδάκια)*. Λίγο μεγαλύτερο απ' αυτό.

Ο Δρ. Μιράντα ξαναπερνάει από κει. Η Σάντου και ο Χουάν δείχνουν αμήχανοι με την άφιξη του απρόσμενου μάρτυρα.

Κάρλος – Καλημέρα Φερνάντα, πώς είσαι σήμερα;

Φερνάντα – Καλημέρα γιατρέ.

Κάρλος – Αα, βλέπω πηγες στο κομμωτήριο για την παραμονή της Πρωτοχρονιάς! Σου πάνε πολύ.

Φερνάντα – Κόλακα.

Κάρλος – Όλα καλά;

Χουάν – Ναι, ναι, όλα καλά. Έτσι δεν είναι μαμά; (*Ψιθυρίζοντας*) Χάνει όλο και περισσότερο τη μνήμη της, αλλά κατά τ' άλλα, καλά είναι.

Κάρλος – Η μητέρα σας είναι δυνατή, πιστέψτε με. Θα μας θάψει όλους! Σωστά, Φερνάντα;

Χουάν – Και για τη μνήμη, δεν έχετε να της δώσετε κάτι...

Σάντυ – Έστω και με παροδικό αποτέλεσμα.

Κάρλος – Για τη μνήμη... αφήστε με να το σκεφτώ... Κι εγώ ο ίδιος παίρνω κάτι πολύ αποτελεσματικό, αλλά...δεν μπορώ να θυμηθώ το όνομα του φαρμάκου. (*Η Σάντυ κι ο Χουάν τον κοιτάζουν αμήχανοι*). Αστειεύομαι ασφαλώς. Εδώ μέσα είναι απαραίτητο να γελάμε λιγάκι, ξέρετε, διαφορετικά θ' αυτοκτονούσαμε. Όχι, δυστυχώς, δεν υπάρχει κάποια θεραπεία για την απώλεια μνήμης.

Χουάν – Καταλαβαίνω. Ίσως πρόκειται για εκφυλιστική ασθένεια.

Η Φερνάντα αποκοιμίζεται αργά στο αναπηρικό της καροτσάκι.

Κάρλος – Ακριβώς! Μία αργής εξέλιξης εκφυλιστική νόσος, από την οποία δυστυχώς πάσχουμε όλοι από τη γέννησή μας.

Χουάν – Και πώς ονομάζεται;

Κάρλος – Ζωή, αγαπητέ! Ζωή! Μια εκ γενετής ασθένεια, της οποίας η έκβαση είναι πάντα μοιραία, αργά η γρήγορα. (*Χτυπάει το hip του γιατρού*). Λοιπόν, αγαπητοί φίλοι, το καθήκον με καλεί. Σας εύχομαι Καλά Χριστούγεννα!

Η Σάντυ σκουντάει λίγο τη μητέρα της για να την ξυπνήσει.

Σάντυ – Ξύπνα, πάμε να κάνουμε μια βόλτα στο πάρκο.

Χουάν – Ο καθαρός αέρας ίσως της φρεσκάρει τη μνήμη.

Σάντυ – Πάμε μαμά, σήκω να περπατήσεις.

Η Σάντυ, ο Χουάν και η Φερνάντα φεύγουν. Η Λουΐζα επιστρέφει με το αναπηρικό καροτσάκι της κι αρχίζει να ξαναδιαβάζει το περιοδικό «Πλήρης Ζωή». Η Θέλμα έρχεται περπατώντας με δυσκολία, γραπωμένη με το ένα της χέρι από το τροχήλατο στατώ του ορού και βαστώντας στο άλλο ένα λάπτοπ.

Θέλμα – Λουΐζα, ακόμα δεν έχεις πεθάνει;

Λουΐζα – Ω, εσύ και τα σχόλιά σου, πάντα τόσο... Όταν πλέον δε θα υπάρχουν, θα βαριόμαστε.

Θέλμα – Με λίγη τύχη, θα φύγεις πριν από μένα. Τι διαβάζεις;

Λουΐζα – «Πλήρης Ζωή». Είναι δώρο της ανιψιάς μου.

Θέλμα – Τουλάχιστον έχει αίσθηση του χιούμορ. Και είναι ενδιαφέρον;

Λουΐζα – Ναι, αλλά έχει πολλές διαφημίσεις. Ακουστικά, ανυψωτικές καρέκλες, ασφάλειες κηδείας...

Θέλμα – Συναρπαστικό ακούγεται!

Η Θέλμα κάθεται σε μια καρέκλα και ανοίγει την οθόνη του λάπτοπ της.

Λουΐζα – Έχει wifi εδώ;

Θέλμα – Έχει καλύτερο σήμα δίπλα, στο νεκροτομείο, αλλά είναι κατειλημμένο τώρα.

Λουΐζα – Αα, ναι; Από ποιον;

Θέλμα – Νόμιζα από ‘σένα, αλλά απ’ ό,τι βλέπω όχι.

Η Θέλμα ενεργοποιεί τον υπολογιστή της.

Λουΐζα – Μπορεί να είναι η Φερνάντα.

Θέλμα – Νομίζεις;

Λουΐζα – Οι καλύτεροι φεύγουν πάντα πρώτοι.

Θέλμα – Προτιμώ να είμαι μάγισσα. Προφυλάσσει.

Λουΐζα – Καημένη Φερνάντα... Ωστόσο δεν έδειχνε να είναι τόσο άσχημα. Δεν θα στοιχημάτιζα πως θα ήταν αυτή που θα μας άφηνε πρώτη.

Θέλμα – Εγώ ναι.

Λουΐζα – Συγνώμη;

Θέλμα – Στοιχημάτισα σ’ αυτήν.

Λουΐζα – Αλήθεια;

Θέλμα – Πενήντα ευρώ. Αφού δεν είσαι εσύ αυτή που βρίσκεται στο νεκροτομείο, έχω ακόμα μια ευκαιρία.

Λουΐζα – Όσο δεν στοιχηματίζεις πως θα είμαι εγώ η επόμενη στη λίστα...

Η Θέλμα τσεκάρει το ιατρικό ιστορικό που είναι κρεμασμένο στο αναπηρικό καροτσάκι της Λουΐζα.

Θέλμα – Για να δω... Αα ναι, η αλήθεια είναι, χωρίς να θέλω να σε κολακέψω έχεις ένα αρκετά καλό ιστορικό.

Η Λουΐζα γυρίζει και την κοιτάζει.

Λουΐζα – Σοβαρά;

Η Θέλμα αρχίζει να πληκτρολογεί.

Θέλμα – Καλά είναι. Έχω δύο.

Λουΐζα – Δύο μήνες ζωής;

Θέλμα – Δύο μπάρες, για το wifi.

Λουΐζα – Α, ναι.

Η Θέλμα συνεχίζει να πληκτρολογεί στον υπολογιστή της. Η Λουΐζα ξαναρχίζει το διάβασμα.

Θέλμα – Ουάου! Αυτός είναι αρκετά καλός. Κοίτα δω!

Η Θέλμα γυρίζει την οθόνη προς τη Λουΐζα για μια στιγμή.

Λουΐζα – Σε τι είδους σάιτ είσαι;

Θέλμα – Σε ένα σάιτ γνωριμιών.

Λουΐζα – Και τι όνομα έβαλες;

Θέλμα – Θέλμα φυσικά.

Λουΐζα – Δεν είναι αυτό το πραγματικό σου όνομα, ε;

Θέλμα – Το πραγματικό μου όνομα είναι Μαρία δε λος Ντολόρες. Αλλά για να γνωρίσεις κάποιον στο ίντερνετ, δεν είναι εύκολο όνομα, έτσι δεν είναι;

Λουΐζα – Αλήθεια πιστεύεις ότι στην κατάστασή μας μπορούμε ακόμη να γνωρίσουμε κάποιον;

Θέλμα – Εκτός από κάποιον που θ' αναλάβει την κηδεία μας, θα βεβαιώσει τον θάνατό μας ή θα κάνει τη νεκροψία μας; Πάντα μπορείς να ονειρεύεσαι... και... νομίζω πως είμαι ερωτευμένη.

Λουΐζα (Γελάει) – Με την πίεση που έχεις, ένας κεραυνοβόλος έρωτας μπορεί να μετατραπεί γρήγορα σε καρδιακή προσβολή.

Η Θέλμα αρχίζει να ξαναγράφει στον υπολογιστή της.

Θέλμα – Προβληματίζομαι.

Λουΐζα – Στην κατάστασή μας, καλύτερα να μην προβληματίζεσαι για πολύ.

Θέλμα – Πάμε, θα δοκιμάσω την τύχη μου.

Λουΐζα – Δε θέλω να σε απογοητεύσω, αλλά μόλις δει τη φωτογραφία σου...

Η Θέλμα της ξαναδείχνει την οθόνη.

Θέλμα – Ορίστε η φωτογραφία μου.

Λουΐζα – Μα... είναι η Αδελφή Εσπεράνθα!

Θέλμα – Δεν είναι πολύ σέξι, αλλά είναι η μοναδική που είχα πρόχειρη. Την τράβηξα χθες με το τηλέφωνό μου, λέγοντάς της ότι ήθελα μια φωτογραφία της για την αρχική μου οθόνη.

Λουΐζα – Ελπίζω να μη σερφάρει κι εκείνη στο ίντερνετ.

Θέλμα – Μια καλόγρια δεν πρέπει να συχνάζει σε σάιτ γνωριμιών. Τουλάχιστον, δείχνει πιο πιστευτή έτσι.

Λουΐζα – Τι θες να πεις;

Θέλμα – Η φωτογραφία. Δεν πρέπει να υπερβάλεις. Οι άντρες ξέρουν ότι αν έχεις εμφάνιση μοντέλου, δεν χρειάζεται να μπαίνεις σε τέτοιου είδους σάιτ για να βρεις συντροφιά.

Λουΐζα – Σωστά, έχεις δίκιο. Αυτή η αφελής και λίγο χαζή έκφραση... υπάρχουν κάποιοι που μπορεί να τους αρέσει.

Θέλμα – Δείχνει αθώα σαν αρνάκι!

Λουΐζα – Αα, κατά φωνή κι ο... διάβολος.

Μπαίνει η Αδελφή Εσπεράνθα. Η Θέλμα κλείνει βιαστικά το καπάκι του λάπτοπ.

Θέλμα – Καλημέρα Αδελφή!

Εσπεράνθα – Θέλμα και Λουΐζα! Πάντα αχώριστες, σωστά; Πώς είστε σήμερα;

Λουΐζα – Όπως λέει κι ο Δρ. Μιράντα, η ζωή είναι μία αργής εξέλιξης εκφυλιστική νόσος.

Θέλμα – Θα λέγαμε ότι βρισκόμαστε στην τελική φάση.

Εσπεράνθα – Εδώ όπως και παντού, είμαστε περαστικοί στη Γη. Και ο Κύριος μάς περιμένει όλους στον παράδεισό του.

Θέλμα – Αντιλαμβάνεστε, Αδελφή; Θα είμαστε η πρώτη γενιά του ίντερνετ που θα ανέλθει στους ουρανούς. Πιστεύετε ότι έχει σύνδεση στον παράδεισο;

Εσπεράνθα – Αφού είναι παράδεισος, σίγουρα έχει.

Θέλμα – Σίγουρα γι' αυτό είναι καλύτερο το σήμα κοντά στο νεκροτομείο.

Εσπεράνθα – Μπορώ να κάνω κάτι για 'σας, κυρίες μου;

Θέλμα – Η μαριχουάνα συνεχίζει να μην επιτρέπεται σ' αυτό το ίδρυμα, ακόμη κι αν είναι για θεραπευτικούς λόγους;

Εσπεράνθα – Φοβάμαι πως όχι.

Θέλμα – Εντάξει τότε, δεν πειράζει.

Εσπεράνθα – Πολύ ωραία, οπότε θα περάσω αργότερα για το μάθημα της γυμναστικής. Να έχετε μια όμορφη μέρα κυρίες μου.

Λουΐζα – Να έχετε μια όμορφη μέρα Αδελφή.

Θέλμα – Και πάλι σας ευχαριστώ για τη φωτογραφία... την έβαλα αμέσως στην αρχική μου οθόνη.

Εσπεράνθα – Αν αυτό μπορεί να σας προσφέρει λίγη παρηγοριά...

Θέλμα – Πιστέψτε με Αδερφή, χάρη σ'εσάς πολλές από τις προσευχές μου εισακούστηκαν.

Η Εσπεράνθα φεύγει. Η Λουΐζα κλείνει το περιοδικό της κι αρχίζει να κινεί το καροτσάκι της για να φύγει.

Λουΐζα – Πάμε, όχι ότι βαριέμαι μαζί σου αλλά έχω γράψιμο.

Θέλμα – Γράψιμο; Ξανάρχισες μαθήματα;

Λουΐζα – Όχι αλλά πρέπει να συντάξω τη διαθήκη μου.

Θέλμα – Έχεις απόλυτο δίκιο Λουΐζα, στην ηλικία μας είναι πιο εύκολο να βάλεις κάποιον στην διαθήκη σου, παρά στο κρεβάτι σου. Και ποιος είναι ο τυχερός;

Λουΐζα – Ποτέ δεν τα πήγαινα καλά με την οικογένειά μου. Οπότε αναρωτιέμαι αν θα έπρεπε να τ' αφήσω όλα στον Δρ. Μιράντα. Είναι τόσο ευγενικός!

Θέλμα – Και αρκετά όμορφος επίσης.

Λουΐζα – Τα λέμε αργότερα Θέλμα.

Η Θέλμα ξανανοίγει το λάπτοπ της.

Θέλμα – Γεια σου Λουΐζα.

Η Λουΐζα φεύγει. Η Θέλμα ξαναρχίζει να γράφει στον υπολογιστή της. Έρχεται ένας νεαρός, με εμφάνιση ράπερ.

Άλεξ – Γεια σου γιαγιάκα. Πώς πάει;

Η Θέλμα κλείνει πάλι το καπάκι του λάπτοπ.

Θέλμα – Σου είπα χίλιες φορές να μην με φωνάζεις γιαγιάκα.

Χαιρετιούνται με ένα φιλί στο μάγουλο.

Άλεξ – Τι κοιτάς στον υπολογιστή σου;

Θέλμα – Τίποτα, τίποτα. Γιατί;

Άλεξ – Έκλεισες την σελίδα μόλις ήρθα. Πολύ περίεργο.

Θέλμα – Πήγες στο φαρμακείο για την συνταγή μου;

Άλεξ – Μην ανησυχείς, το έχω εδώ.

Ανοίγει μια τσέπη του μπουφάν του και δείχνει στη Θέλμα κάτι τυλιγμένο σε αλουμινόχαρτο.

Θέλημα – Δεν είναι γενόσημο ε;

Άλεξ – Το πήρα απευθείας από έναν Αφγανικό βοτανάδικο. (Όταν η Θέλημα πάει να το πάρει αυτός την σταματά) Όχι τόσο γρήγορα! Πρέπει να πληρώσεις πρώτα.

Η Θέλημα του δίνει ένα χαρτονόμισμα των πενήντα.

Θέλημα – Πάρε, τα κέρδισα τίμια.

Άλεξ – Α ναι; Πώς;

Θέλημα – Κέρδισα ένα στοίχημα.

Η Θέλημα ανοίγει το πακέτο και βγάζει ένα τσιγαριλίκι.

Άλεξ – Τι στοιχημάτισες;

Θέλημα – Δεν θα το πιστέψεις.

Τραβάει μια τζούρα.

Άλεξ – Πιστεύεις ότι κάποτε θα νομιμοποιήσουν και την κοκαΐνη γιαγιάκα;

Θέλημα – Ίσως για τους γέρους, σαν παρηγορητική φροντίδα. Οι γονείς σου πως είναι;

Άλεξ – Όλα καλά. Να το μοιραστούμε;

Θέλημα – Ε! είμαι η γιαγιά σου μην το ξεχνάς. Δεν θα σε σπρώξω στα ναρκωτικά.

Άλεξ – Γιατί; Μήπως δίνεις εσύ το καλό παράδειγμα;

Θέλημα – Άλλο εγώ. Το κάνω για να μου απαλύνει τον πόνο.

Άλεξ – Ναι, βέβαια...

Η Θέλημα ξαφνιάζεται από την επιστροφή της αδερφής Εσπεράνθα. Δίνει το τσιγαριλίκι στον Άλεξ, που προσπαθεί να το κρύψει.

Εσπεράνθα – Α, γεια σου Άλεξ! Τι ευγενικό εκ μέρους σου να επισκέπτεσαι την γιαγιά σου.

Άλεξ – Ναι, εγώ... Γεια σας Αδελφή...

Εσπεράνθα – Κάτι μυρίζει εδώ ε; Εσύ καπνίζεις τσιγάρα ευκαλύπτου Θέλημα;

Θέλημα – Εεε... είναι...

Εσπεράνθα – Ξέρεις ότι απαγορεύεται αυστηρά το κάπνισμα μέσα στις εγκαταστάσεις, ακόμα κι αν είναι τσιγάρα για την αποσυμφόρηση των βρόγχων. Λοιπόν, σας αφήνω να πείτε τα οικογενειακά σας. Γεια σου Άλεξ...

Άλεξ – Αντίο Αδελφή...

Θέλημα – Πάμε.

Άλεξ – Πού μπορούμε να είμαστε ήσυχοι;

Θέλμα – Ακολούθα με και θα δεις. Εκεί πιάνει καλά και το σήμα του wifi.

Άλεξ – Τέλεια.

Βγαίνουν, αλλά η Θέλμα ξεχνάει το λάπτοπ της. Ο Κάρλος επιστρέφει με την Μπάρμπαρα.

Κάρλος – Λοιπόν, όλα πάνε αρκετά καλά σήμερα, έτσι δεν είναι Μπάρμπαρα;

Μπάρμπαρα – Ναι όλοι οι ασθενείς μας είναι ήρεμοι σήμερα. Δεν συμβαίνει τόσο συχνά. Σχεδόν μοιάζει με θαύμα.

Κάρλος – Είναι περίεργο, αλλά νομίζω πως είδα κάποιον στο νεκροτομείο.

Μπάρμπαρα – Ίσως κάποιον που ξεχάσαμε εκεί. Υπάρχουν επίσης και νεκροί που δεν τους αναζητά κανείς.

Κάρλος – Θα το αναλάβω εγώ αυτό.

Μπάρμπαρα (προκλητικά) – Δεν θα προτιμούσατε ν' αναλάβετε εμένα;

Κάρλος – Εε... βασικά... Δεν μπορούμε να αφήσουμε ένα σώμα παρατημένο έτσι.

Μπάρμπαρα – Ένα σώμα παρατημένο... Έχετε ένα μπροστά σας Δρ. Μιράντα. Είστε τόσο τυφλός;

Ο Κάρλος βλέπει τον υπολογιστή και βρίσκει ευκαιρία να απομακρυνθεί.

Κάρλος – Μα τι βλέπω;

Μπάρμπαρα – Τι βλέπετε;

Κάρλος – Ένας υπολογιστής με ένα μήλο.

Μπάρμπαρα – Βλάκα, μου' ρχεται να σου πετάξω το μήλο στα μούτρα.

Κάρλος – «An apple a day, keep the doctor away».

Μπάρμπαρα – Μιλάτε Αγγλικά Κάρλος; Νόμιζα πως ήσασταν Αργεντίνος.

Κάρλος – Πάντως δεν μπορούμε να τον αφήσουμε εδώ. Είναι δικός σας;

Μπάρμπαρα – Όχι.

Κάρλος – Δεν νομίζω να υπάρχουν πολλοί ληστές εδώ γύρω αλλά όπως και να 'χει...

Η ματιά της Μπάρμπαρα πέφτει στην εικόνα της οθόνης του υπολογιστή.

Μπάρμπαρα – Με τέτοια σάιτ που επισκέπτονται, καλύτερα να μην το αφήσουμε εδώ.

Κάρλος – Τι είδους σάιτ;

Μπάρμπαρα – Σάιτ γνωριμιών!

Κάρλος – Μάλιστα... δεν νομίζω οι ασθενείς μας...

Μπάρμπαρα – Μα... είναι η φωτογραφία της Αδελφής Εσπεράνθα!

Κάρλος – Αστειεύεστε;

Μπάρμπαρα – Αν δεν είναι αυτή, τότε της μοιάζει πάρα πολύ.

Κάρλος – Αφήστε με να δω.

Μπάρμπαρα – Αυτήν εδώ τη λένε Θέλμα.

Κάρλος – Σοβαρά;

Μπάρμπαρα – Προφανώς, όταν σε λένε Αδελφή Εσπεράνθα είναι καλύτερο να χρησιμοποιείς ψευδώνυμο, για να μην κινδυνεύσεις να πέσεις σε κανέναν ανώμαλο.

Μπαίνει η αδελφή Εσπεράνθα. Ο Κάρλος και η Μπάρμπαρα, έκθαμβοι, την κοιτάζουν τώρα με άλλο μάτι.

Εσπεράνθα – Όλα καλά;

Κάρλος – Πολύ καλά.

Μπάρμπαρα – Πάρα, πάρα πολύ καλά.

Εσπεράνθα – Τέλεια.

Μπάρμπαρα – Είστε σίγουρη ότι δεν έχετε ξεχάσει τίποτα, Αδελφή;

Εσπεράνθα – Δεν νομίζω. Λοιπόν, τα λέμε αργότερα.

Η αδελφή Εσπεράνθα συνεχίζει να προχωρά, λίγο άβολα υπό το επίμονο βλέμμα των άλλων δύο και φεύγει.

Κάρλος – Ποτέ δεν θα πίστευα κάτι τέτοιο για 'κείνη. Φαίνεται τόσο...

Μπάρμπαρα – Ναι. Νομίζουμε ότι ξέρουμε τις γυναίκες...

Κάρλος – Δεν πήρε τον υπολογιστή της.

Μπάρμπαρα – Δεν τόλμησε. Η σιγανοπαπαδιά!

Κάρλος – Σίγουρα θα ένιωσε λίγο άβολα.

Μπάρμπαρα – Αυτό είναι το μόνο σίγουρο!

Κάρλος – Θα το αφήσουμε εδώ κι αυτή θα έρθει να το ψάξει διακριτικά.

Η Μπάρμπαρα ετοιμάζεται να φύγει.

Μπάρμπαρα – Έρχεστε;

Κάρλος – Ναι, ναι, θα σας προλάβω.

Η Μπάρμπαρα φεύγει. Ο Κάρλος διστάζει για λίγο, μετά αρχίζει να γράφει πυρετωδώς στον υπολογιστή. Η Θέλμα επιστρέφει. Ο Κάρλος το βάζει στα πόδια.

Θέλμα - Ουάου! Αυτό βαράει! (Κοιτάζει τον υπολογιστή) Αα, ναι, ήξερα ότι το είχα ξεχάσει εδώ.

Η Φερνάντα επιστρέφει με τη Σάντυ και τον Χουάν.

Θέλμα – Φερνάντα! Νόμιζα ότι είχες πεθάνει!

Φερνάντα – Μπα όχι, όπως βλέπεις...

Θέλμα – Άλλα πενήντα ευρώ χαμένα. Οπότε, ποιος είναι στο νεκροτομείο;

Το βλέμμα της Θέλμα κατευθύνεται στην οθόνη του υπολογιστή.

Θέλμα – Κοίτα, έχω καινούριο match... Αναμφίβολα, είμαι πολύ δημοφιλής!
(Γράφει στο πληκτρολόγιο και κοιτάζει την οθόνη) Όχι! είναι ο Δρ. Μιράντα!

Η Θέλμα φεύγει συνεχίζοντας να κοιτάζει την οθόνη. Η Φρεντ, δεύτερη κόρη (ή ο δεύτερος γιος) της Φερνάντα, έρχεται.

Φρεντ – Γειά σου μαμά. *(Πιο ψυχρά)* Σάντυ... Χουάν...

Φερνάντα *(Στη Σάντυ)* – Εκεί είν' η μάνα σου.

Σάντυ – Εσύ είσαι η μάνα μου, μαμά. Αυτή είναι η αδελφή μου.

Φερνάντα – Είσαι σίγουρη; Φαίνεται τόσο μεγάλη!

Χουάν – Εμείς φεύγουμε, έτσι Σάντυ;

Φρεντ – Δεν σας διώχνω, ε;

Σάντυ – Όχι, φεύγαμε έτσι κι αλλιώς.

Η Σάντυ φιλάει τη Φερνάντα.

Φρεντ – Πάρε μαμά, σου έφερα ζελεδάκια.

Φερνάντα – Άα ευχαριστώ... Η αδερφή σου δεν μού έφερε τίποτα. Αυτή ποτέ δεν μού φέρνει τίποτα.

Σάντυ – Μα σου φέραμε ένα κουτί μαμά, εδώ είναι.

Χουάν – Τα λέμε, Φερνάντα.

Ο Χουάν και η Σάντυ φεύγουν ρίχνοντας ένα εχθρικό βλέμμα στη Φρεντ. Η Φρεντ προσφέρει στη Φερνάντα το κουτί με τα γλυκά που έφερε.

Φρεντ – Πάρε, δοκίμασε ένα ζελεδάκι.

Φερνάντα – Ευχαριστώ. *(Παίρνει ένα ζελεδάκι και το τρώει)* Δεν είναι τόσο νόστιμα, όσο της αδελφής σου.

Φρεντ – Λοιπόν μαμά, σκέφτηκες αυτό που σου ζήτησα την τελευταία φορά;

Φερνάντα – Ποιο;

Φρεντ – Σχετικά μ' αυτό το κουτί με τις ράβδους που είχες κρύψει κάπου στο σπίτι...

Φερνάντα – Ααα, αυτό...

Φρεντ – Θυμάσαι τι το έκανες;

Φερνάντα – Ναι.

Φρεντ – Λοιπόν;

Φερνάντα – Τι λοιπόν;

Φρεντ – Τι το έκανες το κουτί;

Φερνάντα – Ε να, το έβαλα στο πατάρι, νομίζω.

Φρεντ – Όχι!

Φερνάντα – Ναι, αλλά μόλις τώρα το είπα στην αδελφή σου.

Φρεντ – Την τσούλα!

Η Φρεντ φεύγει βιαστικά. Η Λουΐζα έρχεται.

Λουΐζα – Θέλεις μια σοκολάτα; Ο Δρ Μιράντα μού τις χάρισε γιατί μόλις τού άφησα όλη μου την περιουσία.

Φερνάντα – Πολύ ευγενικό εκ μέρους του! Τι σοκολάτες είναι;

Λουΐζα – Ράβδοι.

Φερνάντα – Αχ ναι, δώσε μου μία. Μού θυμίζουν τα νιάτα μου! Η μαμά μου συνήθιζε να μού παίρνει όταν ήμουν μικρή. Θυμάμαι ότι ακόμα έχω όλα τα κουτιά στο πατάρι.

Η Θέλμα έρχεται. Από πίσω, κλείνει με ένα μανταλάκι το σωληνάκι του ορού της Λουΐζα. Η Φερνάντα το βλέπει. Η Θέλμα, γελώντας, της κάνει νόημα να σωπάσει.

Θέλμα – Δεν πρέπει, το ξέρω, αλλά το βρίσκω τόσο διασκεδαστικό!

Η Λουΐζα αρχίζει να ζαλίζεται. Η αδελφή Εσπεράνθα επιστρέφει με εντυπωσιακά εφαρμοστά ρούχα γυμναστικής και ένα cd player στον ώμο σαν ράπερ του δρόμου. Σαν μαθήτριά που την τσάκωσαν στα πράσα, η Θέλμα αφήνει διακριτικά το μανταλάκι και η Λουΐζα ξαναβρίσκει τις αισθήσεις της.

Εσπεράνθα – Εμπρός, κυρίες, ώρα να κινηθούμε λίγο! Ώρα για το μάθημα της γυμναστικής.

Θέλμα – Ωχ, όχι, όχι γυμναστική...

Η αδελφή Εσπεράνθα πατάει το κουμπί του cd player και ακούγεται μουσική στυλ step.

Εσπεράνθα – Πάμε, όλες μαζί μου!

Η Εσπεράνθα, κάπως ενθουσιασμένη, αρχίζει να κάνει θεαματικές ασκήσεις step, που οι αδύναμες ασθενείς μιμούνται χωρίς όρεξη.

Εσπεράνθα – Πάμε, λίγο πιο ζωηρά!

Η Θέλμα ξανακλείνει τον ορό της Λουΐζα, που ξαναρχίζει να ζαλίζεται.

Φερνάντα – Αδερφή Εσπεράνθα... φαίνεται ότι η Λουΐζα το παράκανε.

Εσπεράνθα – Εντάξει, σύμφωνοι, ίσως πρέπει να το αφήσουμε για σήμερα.

Η Θέλμα βγάζει το μανταλάκι από τον ορό της Λουΐζα, που ξαναβρίσκει σιγά σιγά τις αισθήσεις της.

Θέλμα – Τα καταφέραμε.

Εσπεράνθα – Νιώθεις καλύτερα, Λουΐζα;

Λουΐζα – Καλά είμαι. Νομίζω είχα μια μικρή λιποθυμία.

Οι τρεις ασθενείς φεύγουν. Ο Κάρλος έρχεται και βλέπει την εντυπωσιακή εφαρμοσμένη ενδυμασία της Εσπεράνθα, που κλείνει το cd player για να φύγει.

Κάρλος – Λοιπόν... πραγματικά σας βλέπω με άλλα μάτια, Εσπεράνθα!

Εσπεράνθα – Είναι ρούχα γυμναστικής... Νομίζετε ότι είναι λίγο...;

Κάρλος – Δεν περίμενα ότι κάτω από τη λευκή ρόμπα κρυβόταν τέτοιο θεϊκό κορμί!

Λάβατε το μήνυμά μου;

Εσπεράνθα – Ποιο μήνυμα;

Ακούγεται το bip του Κάρλος.

Κάρλος – Συγγνώμη, με καλούν. Αλλά θα συνεχίσουμε αυτή τη συζήτηση αργότερα, σύμφωνοι;

Ο Κάρλος φεύγει. Η Μπάρμπαρα έρχεται.

Μπάρμπαρα – Λοιπόν, αδελφή Εσπεράνθα, την ιδρώσαμε τη φανέλα έ;

Εσπεράνθα – Το ξέρω, δεν έπρεπε να τους ζητάω πολλά, αλλά πάλι...

Μπάρμπαρα – Τουλάχιστον, θα έπρεπε να είστε λίγο πιο διακριτική.

Εσπεράνθα – Διακριτική;

Μπάρμπαρα – Καταλαβαινόμαστε, έτσι; Αλλά σε προειδοποιώ, όσον αφορά τον Κάρλος, είναι απαγορευμένη περιοχή!

Η αδερφή Εσπεράνθα φεύγει. Ο Κάρλος επιστρέφει τρομοκρατημένος, σπρώχνοντας ένα φορείο μ' ένα πτώμα, σκεπασμένο με ένα λευκό σεντόνι.

Κάρλος – Μόλις ανακάλυψα ένα πτώμα στο νεκροτομείο!

Μπάρμπαρα – Δεν είναι κάτι πολύ ασυνήθιστο, έτσι δεν είναι; Κατά μέσο όρο, μετράμε 2 ή 3 κάθε πρωί.

Κάρλος – Αυτό όμως δεν είναι ένας από τους ασθενείς μας. Επιπλέον αναρωτιέμαι αν είναι πραγματικά ανθρώπινο. Μοιάζει με ζόμπι. Κοίτα...

Ο Κάρλος σηκώνει μια άκρη από το και διακρίνεται η Άνχελα. Η Λουΐσα επιστρέφει σ' ένα αναπηρικό καροτσάκι και βλέπει το πτώμα.

Λουΐζα – Άνχελα!

Μπάρμπαρα – Τη γνωρίζεις;

Λουΐζα – Είναι η ανιψιά μου, με επισκέφθηκε πριν από λίγο!

Μπάρμπαρα – Πού τη βρήκατε γιατρέ;

Κάρλος – Στο νεκροτομείο σας λέω!

Μπάρμπαρα – Έξυπνο, για να κρύψεις ένα πτώμα. Είναι το τελευταίο μέρος που θα σκεφτόμασταν να ψάξουμε.

Ο Κάρλος ξανασκεπάζει το πτώμα με το σεντόνι.

Κάρλος – Πιστεύετε ότι θα μπορούσε να είναι δολοφονία;

Μπάρμπαρα- Ποιος ξέρει... Θεέ μου! Ο δολοφόνος θα μπορούσε να βρίσκεται ανάμεσά μας! Πρέπει να καλέσουμε την αστυνομία!

Κάρλος – Το έκανα ήδη, μόλις τηλεφώνησα στο αστυνομικό τμήμα. Για την ακρίβεια, βρίσκονται κιόλας εδώ.

Ο αστυνόμος και ο βοηθός του καταφτάνουν.

Αστυνόμος – Επιθεωρητής Ραμίρεθ κι από δω ο βοηθός μου Σάντσεθ. Ελπίζω ότι κανείς δεν άγγιξε τίποτα.

Κάρλος – Μετέφερα μόνο το πτώμα μέχρι εδώ με την καρέκλα.

Αστυνόμος – Πολύ ωραία, έτσι θα αποφύγουμε και την αλλαγή του σκηνικού. *(Σηκώνει το σεντόνι για να ρίξει μια ματιά.)* Ωχ, δε βλέπεται! Ο παραγωγός δεν τσιγκουνεύτηκε σε σπέσιαλ εφέ...

Βοηθός – Ναι, αυτά τα πράσινα σάλια που της τρέχουν από το στόμα... Μοιάζει με τον Εξορκιστή.

Αστυνόμος – Πριν πόση ώρα επήλθε ο θάνατος γιατρέ;

Κάρλος – Δεν έχω ιδέα. Δεν είμαι ιατροδικαστής.

Βοηθός – Μην ανησυχείτε, σίγουρα θα το ανακαλύψουμε.

Αστυνόμος *(Μόλις βλέπει τη Λουΐζα)* – Πώς πάει γιαγιάκα; Είναι ωραία η σούπα; Ελπίζω να καλυτερέψουν λιγάκι τα φαγητά των Χριστουγέννων στην τραπεζαρία. Σας έδωσαν τουλάχιστον λίγο παγωτό;

Μπάρμπαρα – Είναι η θεία του θύματος, Αστυνόμε. Θα πρέπει να βρίσκεται σε κατάσταση σοκ.

Αστυνόμος – Α, πολύ ωραία. Οπότε ξέρουμε ήδη την ταυτότητα του πτώματος. Θα κερδίσουμε χρόνο έτσι. Σάντσεθ, πάρε αυτό το καρτσάκι με το παγωμένο κρέας, λίγο πιο πέρα, έχω την αίσθηση ότι άρχισε ήδη να βρωμάει.

Λουϊζα – Κακόμοιρο κορίτσι. Ήρθε να με δει μόλις πριν μια ώρα, το αντιλαμβάνεστε;

Αστυνόμος – Οπότε είναι πολύ φρέσκο... Αν και ίσως να μύριζε άσχημα απ' όταν ήταν ζωντανή.

Λουϊζα – Είστε σίγουροι ότι είναι νεκρή τουλάχιστον;

Ο Σάντσεθ ετοιμάζεται να μεταφέρει το πτώμα στα παρασκήνια.

Βοηθός – Ή, αν δεν είναι, την κάνει πολύ πετυχημένα τη νεκρή. Την τελευταία φορά που είδα κάποιον να βγάζει τέτοια σάλια, ήταν ένας φουκαράς που τον δάγκωσε η πεθερά του με λύσσα.

Αστυνόμος – Έλα Σάντσεθ, σε παρακαλώ να σεβαστείς τον πόνο αυτής της φτωχής γυναίκας που μόλις έχασε την ανιψιά της κάτω από περιστάσεις ιδιαιτέρως αποτρόπαιες.

Βοηθός – Συγνώμη, αστυνόμε. Με συγχωρείτε...

Ο Σάντσεθ φεύγει με το πτώμα στο φορείο.

Αστυνόμος – Οπότε, αγαπητή κυρία, η ανιψιά σας ήταν το τελευταίο άτομο που σας είδε ζωντανή...

Λουϊζα – Το ανάποδο δεν είναι αστυνόμε; Δεν είμαι ακόμα εντελώς πεθαμένη.

Αστυνόμος – Μην προσπαθείτε να με μπερδέψετε, γνωρίζω τη δουλειά μου. Μήπως είστε εσείς αυτή που τη σκοτώσατε; Έτσι θα γλυτώναμε ακόμη περισσότερο χρόνο.

Λουϊζα – Είναι καμιά παράσταση για την παραμονή των Χριστουγέννων, Δρ. Μιράντα; Ή μήπως το παιχνίδι «βρες το δολοφόνο»; Ηθοποιός είστε;

Κάρλος – Φοβάμαι πως όχι, αγαπητή Λουϊζα. Ή είναι ένας πολύ κακός ηθοποιός.

Ο Αστυνόμος παίρνει τον Κάρλος παράμερα.

Αστυνόμος – Πάντως, γιατρέ, δεν είναι τόσο κακή ιδέα.

Κάρλος – Ποια;

Αστυνόμος – Κι αν κάνατε τους ασθενείς σας να πιστέψουν ότι είναι ένα παιχνίδι ρόλων; Θα ήταν λιγότερο τραυματικό για αυτούς, έτσι δεν είναι; Από ψυχολογικής απόψεως...

Κάρλος – Τι να σας πω... αν και πιστεύω ότι η Λουϊζα θα καταλάβει κάποια στιγμή ότι η ανιψιά της είναι πραγματικά νεκρή.

Αστυνόμος – Το πιστεύετε; στην κατάσταση που βρίσκεται; Σε 15 λεπτά θα έχει ξεχάσει ακόμη και ότι είχε ανιψιά. Εντάξει, εσείς αποφασίζετε. Αλλά ξέρετε, η ψυχολογία είναι σημαντική.

Βοηθός – Εντολή εξετελέσθη, Αστυνόμε.

Αστυνόμος – Πολύ ωραία. Και τι έκαναν με το πτώμα; Για να ξέρω πού το έκρυσαν εάν θελήσω να το βρω αργότερα.

Βοηθός – Το έβαλα στο ψυγείο.

Αστυνόμος – Α, έχουν ψυγείο, πολύ ωραία, είναι πρακτικό. Κι εμείς έχουμε ένα στην ιατροδικαστική υπηρεσία.

Μπάμπαρα – Ναι, το δικό μας είναι στην κουζίνα.

Βοηθός – Αυτό μου φάνηκε... γιατί να φυλάνε τόσα πτώματα ζών σε ένα νεκροτομείο;

Επιθεωρητής – Λοιπόν, να προσπαθήσουμε να κάνουμε την αυτοψία πριν το θύμα να παγώσει εντελώς, αν δεν θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε παγοκόφτη.

Βοηθός – Ή φούρνο μικροκυμάτων.

Επιθεωρητής – Οπότε, δεν έχετε ιδέα για το πώς δολοφονήθηκε;

Μπάμπαρα – Πώς να το ξέρουμε αστυνόμε;

Επιθεωρητής – Δεν ξέρω. Εσείς είσαστε γιατροί, είσαστε συνηθισμένοι να σκοτώνετε κόσμο, έτσι δεν είναι; Πλάκα κάνω...

Βοηθός – Ποιος μπορεί να έχει κάνει κάτι τέτοιο;

Αστυνόμος (*Βάζοντας το χέρι του στον ώμο του Σάντσεθ*) – Είμαστε εδώ για να το ανακαλύψουμε, Σάντσεθ.

Βοηθός – Έχετε κάποιο σχέδιο, Αστυνόμε;

Αστυνόμος – Βγάλ' τους όλους έξω, εκτός απ' τη γριούλα. Θα την ανακρίνουμε αμέσως και μετά θα πάει για φαγητό. Δεν είμαστε τέρατα, στο κάτω-κάτω.

Μπάμπαρα (*ψιθυρίζοντας*) – Την ταΐζουμε ενδοφλεβίως, Αστυνόμε, έπρεπε να της αφαιρέσουμε το στομάχι την περασμένη εβδομάδα.

Αστυνόμος – Μάλιστα, τουλάχιστον έτσι δε θα έχει προβλήματα στη χώνευση. Πάμε, όλοι έξω, θα σας καλέσουμε με το νούμερό σας όταν έρθει η σειρά σας, όπως στον ΟΑΕΔ.

Ο Κάρλος και η Μπάμπαρα φεύγουν.

Αστυνόμος – Σάντσεθ, όσο θα ανακρίνω την κυρία, πήγαινε να ερευνήσεις το χώρο από πάνω ως κάτω. Και όρισε κάποιον από δω ως ιατροδικαστή, για να κάνει την αυτοψία. Δε θα περάσουμε τις γιορτές μας εδώ, σωστά;

Βοηθός – Μάλιστα Αστυνόμε.

Ο Σάντσεθ φεύγει.

Αστυνόμος – Οπότε, γιαγιάκα, δεν θέλεις να ομολογήσεις αμέσως; Θα ανακούφιζες τη συνείδησή σου κι εγώ θα μπορούσα να γιορτάσω την Άγια Νύχτα με την οικογένεια μου.

Λουΐζα – Της είχα χαρίσει ένα μάλλινο κασκόλ. Κρεμάστηκε μ' αυτό;

Αστυνόμος – Μοιάζει μάλλον με δηλητηρίαση, αν κρίνω από το χρώμα του σάλιου που τρέχει από το στόμα της. Φάγατε κάτι μαζί όταν σας επισκέφτηκε;

Λουΐζα – Φάγαμε γλώσσες γάτου.

Αστυνόμος – Προφανώς, δεν της έκατσαν και πολύ καλά... Δύστυχα ζώακια! Στοιχηματίζω ότι ήταν γλώσσες από μαύρο γάτο. Μα... ήταν ένα Χριστουγεννιάτικο δείπνο ή μια σατανιστική τελετή;

Λουΐζα – Μετά ήπιαμε λίγη σαμπάνια...

Αστυνόμος – Μπα! δε σας λείπει τίποτα! Δεν είμαι σίγουρος ότι θα μου έφτανε η σύνταξη για να αγοράσω σαμπάνια.

Λουΐζα – Δεν είναι Χριστούγεννα κάθε μέρα...! Και στην κατάσταση που βρίσκομαι, δεν είμαι καν σίγουρη ότι θα γιορτάσω τα επόμενα.

Αστυνόμος – Δεν ξέρετε τι τυχερή που είστε. Εμένα, τα Χριστούγεννα πάντα μου προξενούν μια κάποια κατάθλιψη. Από τότε που ήμουν παιδί...

Λουΐζα – Εντάξει, φτάνει, δε θα μου διηγηθείτε τη δυστυχισμένη παιδική ηλικία σας, έτσι δεν είναι;

Αστυνόμος – Πολύ ωραία. Θα λέγατε ότι είχατε μια σχέση σύγκρουσης με την ανιψιά σας, αγαπητή κυρία;

Λουΐζα – Ω, ερχότανε να με δει με την ελπίδα να με κληρονομήσει, αλλά τέλος πάντων... Όταν σου μένουν μόνο λίγοι μήνες ζωής κι έχεις εκατομμύρια στο λογαριασμό σου, ξέρετε, είναι δύσκολο να πιστέψεις σε ανιδιοτελείς επισκέψεις.

Αστυνόμος – Αυτό θα μπορούσε να εξηγήσει γιατί ήθελε να συντομεύσει τα βάσανα της θείας της, αλλά όχι το ανάποδο. Και τελικά, τη συμπεριλάβατε στη διαθήκη σας ως δείγμα ευγνωμοσύνης για την αφοσίωσή της;

Λουΐζα – Ποια αφοσίωση;

Αστυνόμος – Πρέπει να αναγνωρίσετε ότι το να έρχεσαι να βλέπεις τους ετοιμοθάνατους στο νοσοκομείο δεν είναι κάτι ευχάριστο. Χωρίς να λογαριάσουμε τα έξοδα: λουλούδια, γλυκά, περιοδικά... Αυτό αξίζει μια μικρή ανταμοιβή, έτσι δεν είναι;

Λουΐζα – Τα έχω αφήσει όλα στον Δρ. Μιράντα.

Αστυνόμος – Κι έχετε απόλυτο δίκιο. Αυτός ο Δρ. Μιράντα φαίνεται να είναι ένας άγιος.

Ο Σάντσεθ επιστρέφει.

Βοηθός – Αστυνόμε, ταυτοποιήσαμε το αυτοκίνητο του θύματος. Ένα αυτοκίνητο μαύρο, χρώματος γκρι, σταθμευμένο στο πάρκινγκ του νοσοκομείου σε ένα χώρο για ανάπηρους.

Αστυνόμε – Και τι συμπέρασμα βγάζεις απ' αυτά Σάντσεθ;

Βοηθός – Λοιπόν... το θύμα δεν ήταν ανάπηρη.

Αστυνόμε – Αυτό θα το δείξει η νεκροψία... παρεμπιπτόντως, την έχεις αναθέσει σε κάποιον;

Βοηθός – Μάλιστα Αστυνόμε. Ο Δρ. Μιράντα το ανέλαβε.

Αστυνόμε – Άλλο;

Βοηθός – Σκεφτόμουν πως... πιθανώς έχουμε το κίνητρο του εγκλήματος.

Αστυνόμε – Ποιο κίνητρο;

Βοηθός – Κάποιος ανάπηρος μπορεί να θέλησε να πάρει εκδίκηση, επειδή του πήραν τη θέση στο πάρκινγκ.

Αστυνόμε – Μπράβο Σάντσεθ, δε θα παραλείψουμε να εξετάσουμε αυτό το στοιχείο. Στο μεταξύ ξεφορτώσου τη γιαγιά και φέρε μου τον επόμενο μάρτυρα.

Βοηθός – Ποιον μάρτυρα Αστυνόμε;

Αστυνόμε – Δεν ξέρω! Όποιον βρεις. (Ο Σάντσεθ παίρνει τη Λουΐζα) Σ' αυτούς τους νέους πρέπει να εξηγείς το κάθε τι.

Ο Αστυνόμες εξετάζει το χώρο. Σηκώνει ένα δοχείο από το πάτωμα και προσπαθεί μάταια να διαβάσει την ετικέτα. Ο Σάντσεθ επιστρέφει με την Αδελφή Εσπεράνθα.

Αστυνόμε – Σάντσεθ, τι γράφει εδώ; Δεν ξέρω πού άφησα τα γυαλιά μου...

Βοηθός – Δηλητήριο, Αστυνόμε. Πιστεύετε ότι θα μπορούσε να σχετίζεται με την υπόθεση της δηλητηρίασης;

Αστυνόμε – Ειλικρινά, αμφιβάλλω. Όμως σε κάθε περίπτωση, θα το στείλουμε στο εργαστήριο για να διαπιστώσουμε αν είναι κάποια τοξική ουσία.

Βοηθός – Κατανοητό, Αστυνόμε.

Ο Σάντσεθ παίρνει το δοχείο και φεύγει.

Αστυνόμε – Λοιπόν, Αδελφούλα, κατ' αρχάς, τι σε οδήγησε στο να γίνεις καλόγρια; Μια όμορφη κοπέλα σαν εσένα...

Εσπεράνθα – Είμαι μνηστευμένη με τον Κύριό μας. Αφιερώνω τη ζωή μου στο να βοηθώ τους συνανθρώπους μου.

Αστυνόμε – Υπό αυτή την έννοια, κάνουμε παρόμοια δουλειά.

Εσπεράνθα – Από διαφορετικό μονοπάτι όμως.

Αστυνόμος – Τα μονοπάτια του Κυρίου είναι ανεξιχνίαστα. Έχεις παρατηρήσει κάτι ασυνήθιστο τελευταία στο χώρο;

Εσπεράνθα – Όπως για παράδειγμα;

Αστυνόμος – Εσύ δε θα ασχολείσαι με τη μαγεία, σωστά; Σατανιστικές τελετές, ανθρωποθυσίες, εξορκισμούς...

Εσπεράνθα – Όχι Αστυνόμε.

Αστυνόμος – Λίγη ευθανασία πού και πού, ίσως...;

Εσπεράνθα – Αυτό είναι ενάντια στις αρχές της θρησκείας μου, Αστυνόμε.

Αστυνόμος – Σώπα! Δεν το γνώριζα.

Εσπεράνθα – Επιπλέον, δεν ήταν κάποιος από τους ασθενείς μας σε τελευταίο στάδιο το θύμα, αλλά μια νεαρή που ήρθε να επισκεφθεί έναν από αυτούς.

Αστυνόμος – Κάποιος επιχειρεί να συντομεύσει τον πόνο ενός ετοιμοθάνατου και καταλήγει να αφαιρέσει τη ζωή μιας νεαρής στο άνθος της ηλικίας της. Κανείς δεν είναι ασφαλής από ένα ιατρικό λάθος.

Εσπεράνθα – Είμαι διπλωματούχος νοσοκόμα.

Αστυνόμος – Μα έλα Αδελφή, μη μου πεις ότι ποτέ δεν έχει συμβεί εδώ μέσα, να έρθει ένας ασθενής για να του κόψουν τις αιμορροΐδες και να φύγει μ' ένα πόδι λιγότερο.

Εσπεράνθα – Έχετε κάποια άλλη ερώτηση Αστυνόμε; Οι ασθενείς μου με χρειάζονται.

Αστυνόμος – Αυτά για την ώρα, όμως θα σου ζητούσα να βρίσκεσαι στη διάθεση της αστυνομίας μέχρι να ξανακληθείς.

Εσπεράνθα – Τι σημαίνει αυτό;

Αστυνόμος – Θα προσπαθήσουμε να αποφύγουμε το ηλεκτρονικό βραχιολάκι για την ώρα, αλλά αν σχεδιάζεις κανένα ταξιδάκι σε κάποια χώρα που δεν έχει συνθήκη έκδοσης με την Ισπανία, όπως είναι οι Μπαχάμες ή οι νήσοι Κέιμαν, θα σου ζητούσα να το αναβάλλεις.

Εσπεράνθα – Σχεδιάζα μόνο προσκύνημα στην Παναγία της Λούρδης για το νέος έτος.

Αστυνόμος – Είναι στη συνθήκη Σένγκεν;

Εσπεράνθα – Βρίσκεται στη Γαλλία.

Αστυνόμος – Πολύ καλά. Πήγαινε στην ευχή του Θεού, ωραία δεσποινίς.

Η Εσπεράνθα φεύγει. Ο Σάντσεθ επιστρέφει.

Αστυνόμος – Λοιπόν, τι αποτελέσματα έχουμε από την επιδρομή, Σάντσεθ;

Βοηθός – Τα γνωστά, Αστυνόμε... λίγη μαριχουάνα, όπλα, μετρητά κάτω από τα στρώματα... ακόμα και μορφίνη βρήκα.

Αστυνόμος – Μορφίνη! μέχρι πού θα φτάσουμε; Μέσα σε νοσοκομείο, το αντιλαμβάνεσαι; Αλλά... όταν λες «μετρητά κάτω από τα στρώματα»;

Βοηθός – Ευρώ, ελβετικά φράγκα, ιταλικές λίρες... ακόμα και λίγες πεσέτες βρήκα.

Αστυνόμος – Αα, πεσέτες! Ωραία χρόνια, έτσι Σάντσεθ; Η Κόστα Μπράβα σε προσιτή τιμή, οι πολιτικοί φρουροί με τα χαριτωμένα τους καπελάκια, ο Συνταγματάρχης Φράνκο στην τηλεόραση με τα γυαλιά ηλίου του... τι ομιλητής! Όλ' αυτά με κάνουν να νιώθω πιο γέρος, Σάντσεθ.

Βοηθός – Όμως αυτό που μ' ανησυχεί εμένα Αστυνόμε, είναι τούτο δω.

Βγαίνει και επιστρέφει με μια στοίβα κουτιά στα χέρια.

Αστυνόμος – Τι είναι όλ' αυτά Σάντσεθ; Νομίζεις πως είναι η κατάλληλη στιγμή για να κάνεις τα χριστουγεννιάτικα ψώνια σου; Έχουμε μια υπόθεση να λύσουμε, καταραμένη να 'ναι!

Βοηθός – Ζελεδάκια, Αστυνόμε. Για την ακρίβεια 24 κουτιά...

Αστυνόμος – Πού τα βρήκες;

Βοηθός – Κάτω από το κρεβάτι μιας ασθενούς. Κάποιας Φερνάντας. Στην πραγματικότητα, αναρωτιέμαι μήπως είναι ψευδώνυμο. Καμιά δεν την λένε Φερνάντα τη σήμεραν ημέραν.

Αστυνόμος – Συμφωνώ μαζί σου Σάντσεθ. Νομίζω πως ακολουθούμε μια σοβαρή ένδειξη. Στείλ' τα κι αυτά στο εργαστήριο. Δε θα εκραγούν, ε;

Βοηθός – Έτσι κι αλλιώς, τα περισσότερα απ' αυτά είναι ληγμένα.

Αστυνόμος – Ανέκρινες αυτή τη Φερνάντα;

Βοηθός – Είναι πεισματάρα σα μουλάρα. Δεν μπόρεσα να της βγάλω λέξη. Σκέφτηκα ότι εσείς μπορεί να είχατε μεγαλύτερη επιτυχία. Είναι γνωστές οι ικανότητές σας ως ψυχολόγος, όταν πρόκειται να ανακρίνετε τους πιο πεισματάρηδες μάρτυρες. Την έφερα εδώ.

Αστυνόμος – Καλά έκανες Σάντσεθ. Φέρε μέσα την κυρία.

Ο Σάντσεθ φεύγει για ένα λεπτό και επιστρέφει με τη Φερνάντα που κουβαλάει ένα κουτί.

Αστυνόμος – Καθίστε εδώ, Φερνάντα, σας παρακαλώ.

Ο Σάντσεθ φεύγει. Από την αρχή, ο Αστυνόμος δίνει ένα χαστούκι στη Φερνάντα.

Φερνάντα – Μα τι σας συμβαίνει;

Αστυνόμος – Λοιπόν, θα μιλήσεις;

Φερνάντα – Ούτε καν μου κάνατε ερωτήσεις ακόμα!

Αστυνόμος – Το ξέρω. Κι αυτά τα ζελεδάκια, σίγουρα, θα μου πεις πως ήταν για να τα φας εσύ;

Φερνάντα – Όλοι επιμένουν να μου φέρνουν ζελεδάκια, Αστυνόμε...τα απεχθάνομαι. Εσάς σας αρέσουν;

Αστυνόμος – Για να δούμε... Ναι, δεν είναι κακά.

Φερνάντα – Εμένα αυτό που μ' αρέσει, είναι οι ράβδοι. Η μητέρα μου συνήθιζε να μου φέρνει όταν ήμουν μικρή. Σας αρέσουν οι ράβδοι Αστυνόμε;

Αστυνόμος – Οι ράβδοι;

Καταφθάνει η Φρεντ, η κόρη της Φερνάντας.

Φρεντ – Α, μαμά, εδώ είσαι. Συγγνώμη που διακόπτω κύριε Αστυνόμε, αλλά ήταν ανάγκη να σας μιλήσω (*τον παίρνει παράμερα και του μιλάει σιγά*). Καταφέρατε να την κάνετε να μιλήσει;

Αστυνόμος – Για ποιο πράγμα αγαπητή κυρία;

Φρεντ – Για τις ράβδους! Σας είπε πού τις έκρυψε ή όχι;

Αστυνόμος – Ακόμα όχι, αλλά σύντομα θα το κάνει. Εμπιστευθείτε την αστυνομία.

Φρεντ – Μη διστάσετε να χρησιμοποιήσετε μεθόδους κάπως... δυναμικές. Σκέφτηκα ότι θα τις είχε βρει η αδερφή μου, αλλά με διαβεβαιώνει πως όχι.

Αστυνόμος – Σοβαρά;

Φρεντ – Να σας αφήσω να κάνετε τη δουλειά σας. Θα με κρατάτε ενήμερη;

Αστυνόμος – Δεν θα παραλείψω, αγαπητή κυρία.

Η Φρεντ φεύγει.

Αστυνόμος – Τι απληστία! Να τσακώνεται έτσι η οικογένεια... κι όλ' αυτά για σοκολάτες.

Ο Σάντσεθ επιστρέφει.

Βοηθός – Πήρα την πρωτοβουλία να ανακρίνω μερικούς μάρτυρες μόνος μου, Αστυνόμε, και όλες οι καταθέσεις συγκλίνουν : το φαγητό είναι άθλιο εδώ μέσα.

Φερνάντα – Αα, ναι, το επιβεβαιώνω! Είναι αηδιαστικό.

Βοηθός – Επιπλέον, βρήκα κρέας σε πολύ άσχημη κατάσταση στην κατάψυξη.

Αστυνόμος – Εκτός από το πτώμα μας, θέλεις να πεις;

Βοηθός – Θα επιστρέψω και θα σας ενημερώσω εάν έχω νεότερα.

Αστυνόμος – Καλά, απάλλαξέ με απ' αυτή τη μάγισσα και φέρε μου τη Μπάρμπι νοσοκόμα.

Βοηθός – Τη Μπάρμπαρα;

Αστυνόμος – Ακριβώς.

Ο Σάντσεθ βγαίνει με τη Φερνάντα. Έρχεται η Μπάρμπαρα.

Αστυνόμος – Α, αγαπητή κυρία. Καθίστε παρακαλώ.

Μπάρμπαρα – Μπορείτε να με λέτε Μπάρμπαρα. *(Κάθεται απέναντί του, σταυρώνοντας τα πόδια)* Έχετε να μου κάνετε κάποια ερώτηση, Αστυνόμε;

Αστυνόμος *(αναστατωμένος)* – Εε...ναι. Όμως όλως περιέργως, δε μου 'ρχεται τώρα.

Μπάρμπαρα – Διαθέτω όσο χρόνο θέλετε.

Αστυνόμος – Αα, ναι, το βρήκα. Έχετε λόγους να πιστεύετε ότι το αφεντικό σας, ο Δρ. Μιράντα, κάνει απαγορευμένα πειράματα στους ασθενείς σας;

Μπάρμπαρα – Όπως οι γιατροί ναζί, θέλετε να πείτε;

Αστυνόμος – Είναι Αργεντίνος και γιατρός. Καταλαβαίνετε πως είναι μια υπόθεση που δεν μπορούμε να αποκλείσουμε... Ακόμα κι αν είναι απλώς μια υπόθεση...

Μπάρμπαρα – Ο Δρ. Μιράντα... δε νομίζω, Αστυνόμε. Επίσης, ο Κάρλος είναι Ελβετός.

Αστυνόμος – Υπήρχαν Ναζί και στην Ελβετία. Τουλάχιστον στη γερμανική Ελβετία.

Μπάρμπαρα – Είναι ένα κεφάλαιο της ιστορίας που αγνοούσα παντελώς, Αστυνόμε.

Αστυνόμος – Ας υποθέσουμε ότι ο Δρ. Μιράντα θα μπορούσε να χορηγήσει στους ασθενείς του χωρίς τη συγκατάθεσή τους μεταλλαγμένο καλαμπόκι για να δει αν αναπτύσσουν όγκους. Γνωρίζουμε καλά τις σχέσεις που έχει ο ιατρικός κλάδος με τις φαρμακευτικές εταιρείες.

Μπάρμπαρα – Η αλήθεια είναι ότι σχεδόν όλοι οι ασθενείς μας έχουν ήδη όγκους. Αλλά αυτό δεν ταιριάζει με το προφίλ του, κύριε Αστυνόμε. Ο Δρ. Μιράντα είναι ένας γιατρός ολότελα ανιδιοτελής. Έχετε ακούσει για το ίδρυμά του για τα ορφανά παιδιά;

Αστυνόμος – Ας το ξεχάσουμε αυτό. Είναι απλώς μια ανάκριση ρουτίνας και δεν θα σας κρατήσω περισσότερο... *(Η Μπάρμπαρα σηκώνεται για να φύγει)* Α, Μπάρμπαρα, μία τελευταία ερώτηση...

Μπάρμπαρα – Μάλιστα, Επιθεωρητά Κλουζό.

Αστυνόμος – Ειδικά μετά την κατανάλωση πικάντικων πιάτων, όπως κουσκούς ή λουκάνικα, με πιάνει τρομερή φαγούρα... σε ένα μέρος που η ευπρέπεια με εμποδίζει να αναφέρω σε θεατρική σκηνή. Γνωρίζετε τι θα μπορούσε να είναι;

Μπάρμπαρα – Υποθέτω ότι αναφέρεστε στον πισινό σας...

Αστυνόμος – Όχι, εννοώ, τι είδους ασθένεια. Πιστεύετε ότι είναι σοβαρό;

Μπάρμπαρα – Πιθανόν να πρόκειται για ένα μικρό πρόβλημα με τις αιμορροΐδες. Θα σας κλείσω ραντεβού με τον Δρ. Μιράντα μετά τις γιορτές. Στο μεταξύ, αποφύγετε τις υπερβολές.

Αστυνόμος – Ευχαριστώ, Μπάρμπαρα, νιώθω ήδη ανακουφισμένος.

Η Μπάρμπαρα φεύγει. Ο Σάντσεθ επιστρέφει.

Αστυνόμος – Λοιπόν, Σάντσεθ, ποια είναι τ' αποτελέσματα της έρευνάς σου;

Βοηθός – Αυτό το νοσοκομείο είναι σκέτη καταστροφή, Αστυνόμε: διακίνηση ναρκωτικών, παράνομα στοιχήματα, κακοποίηση ευάλωτων ατόμων, ξέπλυμα μαύρου χρήματος, συμφωνίες με κορίτσια-συνοδούς μέσω ίντερνετ...

Αστυνόμος – Και η νεκροψία;

Βοηθός – Σε αυτό το θέμα έχουμε κάνει επίσης μεγάλη πρόοδο! Η νεκροψία αποκάλυψε πως το θύμα είχε καταναλώσει μεγάλη ποσότητα από γλώσσες γάτας.

Αστυνόμος – Όχι ζελεδάκια, είσαι σίγουρος;

Βοηθός – Μόνο γλώσσες γάτας, οι οποίες είχαν λήξει εδώ και πάνω από μια εβδομάδα. Βρήκα το περιτύλιγμα σε έναν σκουπιδοτενεκέ.

Αστυνόμος – Μπράβο, Σάντσεθ! Σίγουρα αυτή ήταν η αιτία θανάτου. Οι ληγμένες γλώσσες γάτας δε συγχωρούν. Τώρα το μόνο που μένει είναι να διαπιστωθεί αν ήταν μια απλή τυχαία δηλητηρίαση.

Βοηθός – Υπάρχει και κάτι άλλο, Αστυνόμε.

Αστυνόμος – Τι άλλο;

Βοηθός – Η νεκροψία αποκάλυψε ότι το θύμα δεν ήταν στην πραγματικότητα νεκρή πριν από τη νεκροψία.

Αστυνόμος – Και;

Βοηθός – Εε να, ο Δρ. Μιράντα προσπάθησε να τα ξαναβάλει όλα λίγο πολύ στη θέση τους.

Αστυνόμος – Το θύμα βρέθηκε σε νεκροτομείο. Πιθανώς αυτό ήταν που μπέρδεψε τους γιατρούς. Οπότε, Σάντσεθ, πρέπει να είμαστε πάντα προσεκτικοί με τα βιαστικά συμπεράσματα.

Βοηθός – Κάτι τελευταίο, κύριε Αστυνόμε. Εξέτασα τα κομπιούτερ.

Αστυνόμος – Και;

Βοηθός – Μόλις συνέλαβα έναν τύπο που είχε ραντεβού με ένα μέλος του προσωπικού του νοσοκομείου που γνώρισε στο ίντερνετ.

Αστυνόμος – Φέρ' τον, Σάντσεθ, φέρ' τον.

Ο Σάντσεθ φέρνει μέσα τον Κάρλος και την Εσπεράνθα.

Αστυνόμος – Εσείς, Δρ. Μιράντα; Και εσείς, Αδελφή;

Κάρλος – Μπορώ να σας εξηγήσω, Αστυνόμε...

Αστυνόμος – Ομολογήστε, γιατρέ.

Κάρλος – Είμαι κρυφά ερωτευμένος με την αδελφή Εσπεράνθα από τότε που ήρθε στο το ίδρυμά μας. Όταν έμαθα ότι εγγράφηκε σε ένα σάιτ γνωριμιών, χρησιμοποίησα ένα ψευδώνυμο και της πρότεινα ραντεβού. Εκείνη δέχτηκε χωρίς να ξέρει ποιος ήμουν. *(Γυρίζοντας προς την Εσπεράνθα)* Εσπεράνθα, ελπίζω να μην σας απογοήτευσα υπερβολικά.

Εσπεράνθα – Μα αυτό δεν μπορεί παρά να είναι μηχανορραφία του Διαβόλου, κύριε Αστυνόμε! Δεν επισκέπτομαι ιστοσελίδες γνωριμιών, σας διαβεβαιώ!

Αστυνόμος – Ελάτε, Αδελφή, δεν χρειάζεται να κάνετε σαν φοβισμένη παρθένα. Όλοι έχουμε περιηγηθεί σε τέτοιες ιστοσελίδες κάποια στιγμή.

Καταφθάνει ο Σάντσεθ.

Βοηθός – Σας φέρνω το θύμα, κύριε Αστυνόμε... Πιστέψτε με, πρόκειται για αληθινή νεκρανάσταση! Εγώ ο ίδιος ήμουν παρών στη νεκροψία, υπήρχαν όργανα διάσπαρτα παντού στο δωμάτιο...

Αστυνόμος *(στον Κάρλος)* – Μπράβο! Ο Δρ. Φρανκενστάιν δεν θα το είχε κάνει καλύτερα.

Μπαίνει η Άνγελα περισσότερο ζόμπι από ποτέ, με χρωματιστά σάλια στην άκρη του στόματος.

Κάρλος – Έκανα ότι μπορούσα, αλλά αν θέλετε να την ανακρίνετε, σας συμβουλεύω να μην το καθυστερήσετε πολύ.

Αστυνόμος – Έχετε δίκιο. Δεν έχεις κάθε μέρα τη δυνατότητα να ανακρίνεις το θύμα μια δολοφονίας.

Άνγελα – *(Με φωνή σαν από τον άλλο κόσμο)* Να πάτε όλοι στην κόλαση!

Η Εσπεράνθα αναστατώνεται.

Εσπεράνθα – Είναι ο Αντίχριστος, και ο Κύριος με διάλεξε για να σταθώ απέναντί του. *(Ανοίγει την ρόμπα της, κάτω από την οποία φοράει μια φωσφορίζουσα φόρμα γυμναστικής και παίρνει μια στάση καράτε πριν κάνει μερικές απειλητικές κινήσεις)* Ύπαγε οπίσω Σατανά!

Η Εσπεράνθα ρίχνει ένα θανατηφόρο χτύπημα στην Άνγελα. Ο Σάντσεθ πλησιάζει το πτώμα.

Βοηθός – Αυτή την φορά πιστεύω ότι είναι πραγματικά νεκρή, Αστυνόμε.

Εσπεράνθα – Οι Δυνάμεις του Καλού θριάμβευσαν απέναντι στις Δυνάμεις του Κακού. Τώρα μπορείτε να κάνετε μ' εμένα ό,τι θέλετε.

Αστυνόμος – Μην με δελεάζεις, Αδερφή. Όμως όσον αφορά στο πτώμα που μόλις δολοφόνησες, θα κρατήσουμε την επίσημη εκδοχή. Θα πούμε ότι το θύμα ήταν ήδη νεκρό πριν από τη νεκροψία.

Βοηθός – Δεν είμαστε και τέρατα, στο κάτω κάτω. Δεν πρόκειται να βάλουμε στη φυλακή μια καλόγρια.

Αστυνόμος – Ειδικά μία που μόλις βρήκε τον έρωτα της ζωής της χάρη στο ίντερνετ.

Η Μπάρμπαρα φτάνει βιαστική και την ακολουθεί η Θέλμα.

Θέλμα – Μα σου λέω, η Θέλμα είμαι εγώ.

Μπάρμπαρα (στην Εσπεράνθα) – Τσούλα! Σου είπα να μην πλησιάσεις τον Κάρλος.

Η Μπάρμπαρα ρίχνεται πάνω στην Εσπεράνθα και αρχίζουν να παλεύουν.

Μπαίνουν η Φερνάντα και η Λουΐζα.

Θέλμα – Στοιχηματίζω στη μελαχρινή, εσύ;

Φερνάντα – Πενήντα ευρώ στην ξανθιά.

Βοηθός – Δεν θα έπρεπε να τις χωρίσουμε Αστυνόμε;

Αστυνόμος (γοητευμένος) – Περίμενε λίγο ακόμη...

Η Φρεντ έρχεται και ορμάει στην Φερνάντα.

Φρεντ – Τι τις έκανες τις ράβδους μάγισσα;

Φερνάντα – Δεν έχω ιδέα για τι πράγμα μου μιλάς! Αστυνόμε!

Φρεντ – Μην ανησυχείτε Αστυνόμε, είναι απλά μια μικρή οικογενειακή διένεξη.

Η Φρεντ αρπάζει την Φερνάντα από το λαιμό και αρχίζει να την ταρακουνάει.

Φρεντ – Θα μιλήσεις γριά λάμια!

Φερνάντα – Αστυνομία!

Αστυνόμος – Πιστεύω ότι μπορούμε να θεωρήσουμε αυτή την υπόθεση ως λυμένη Σάντσεθ. Εκπροσωπούμε εδώ τις δυνάμεις της τάξης και είμαστε σε θέση να πούμε ότι η τάξη έχει αποκατασταθεί.

Βοηθός – Μπράβο, Αστυνόμε. Άλλη μια έρευνα ήρθε επιτυχώς εις πέρας. Καλή δουλειά!

Αστυνόμος – Ευχαριστώ Σάντσεθ. Θα περάσεις την παραμονή των Χριστουγέννων με την οικογένεια σου απόψε;

Βοηθός – Δυστυχώς, Αστυνόμε, είμαι ορφανός. Δεν έχω πλέον οικογένεια.

Αστυνόμος – Δεν ξέρεις πόσο τυχερός είσαι Σάντσεθ.

Βοηθός – Ο πατέρας μου πέθανε εν ώρα υπηρεσίας. Μπορώ να σας το εξομολογηθώ τώρα, υπηρετούσε υπό τις διαταγές σας και ήταν περήφανος. Αυτός είναι ο λόγος που θέλησα να ενταχθώ στην μονάδα σας, Αστυνόμε.

Αστυνόμος – Αυτό που λες με συγκινεί Σάντσεθ. Σε θεωρώ γιο μου, το ξέρεις και δεν θα σε εγκαταλείψω μια μέρα σαν κι αυτήν...

Βοηθός – Ήξερα ότι μπορώ να βασίζομαι σ' εσάς Αστυνόμε.

Αστυνόμος – Εδώ είναι ο Δρ. Μιράντα. Με το Ίδρυμά του, το οποίο χρηματοδοτούν γενναιόδωροι δωρητές λίγο πριν πεθάνουν, όπως η Φερνάντα, ασχολείται με τα ορφανά, που δεν έχουν γονείς, όπως εσύ. Σίγουρα αυτός έχει μια λύση, ώστε να μην μείνεις μόνος σου την παραμονή των Χριστουγέννων. Σωστά γιατρέ;

Κάρλος – Εεε...

Βοηθός – Ευχαριστώ Αστυνόμε.

Αστυνόμος – Σ' αφήνω Σάντσεθ, με περιμένουν στο σπίτι. Κι έχω την αποστολή να γεμίσω τη γαλοπούλα. Καλά Χριστούγεννα σε όλους!

Ο Αστυνόμος φεύγει ενώ οι μισοί από όσους παραμένουν συνεχίζουν να καυγαδίζουν και οι υπόλοιποι μισοί τους παρακολουθούν. Οι σειρήνες των ασθενοφόρων και της αστυνομίας μπερδεύονται.

Σκούρο.

ΤΕΛΟΣ

Πληροφορίες για τον συγγραφέα

Γεννημένος το 1955 στο Auvers-sur-Oise της Γαλλίας, ο Ζαν-Πιερ Μαρτίνεζ συμμετείχε ως ντράμερ σε διάφορα ροκ συγκροτήματα προτού ασχοληθεί με τη σημειωτική της διαφήμισης. Στη συνέχεια ξεκίνησε τη συγγραφική του καριέρα γράφοντας αρχικά τηλεοπτικά σενάρια, για να στραφεί τελικά στο θέατρο και να συγγράψει τα πρώτα του θεατρικά έργα. Έχει γράψει περίπου εκατό σενάρια για την τηλεόραση και ισάριθμα θεατρικά έργα, μερικά από τα οποία θεωρούνται ήδη κλασικά (Friday the 13th, Strip Poker). Είναι ένας από τους πλέον παραγωγικούς σύγχρονους θεατρικούς συγγραφείς στη Γαλλία και σε άλλες γαλλόφωνες χώρες. Πολλά από τα έργα του διατίθενται και στα ισπανικά και στα αγγλικά, ενώ θεατρικές παραστάσεις αυτών έχουν ανέβει στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Λατινική Αμερική.

Ερασιτεχνικές και επαγγελματικές θεατρικές ομάδες που ενδιαφέρονται για κείμενα παραστάσεων μπορούν να κατεβάσουν τα έργα του Jean-Pierre Martinez δωρεάν από την ιστοσελίδα του La Comédiathèque (<https://comediatheque.net/>).

Αυτό το κείμενο προστατεύεται από τους νόμους περί πνευματικών δικαιωμάτων. Η ποινική παραβίαση των πνευματικών δικαιωμάτων θα διερευνηθεί και μπορεί να οδηγήσει σε μέγιστη ποινή φυλάκισης έως 3 έτη και πρόστιμο της τάξης των 300.000 Ευρώ.

Avignon – January 2025

© La Comédiathèque – ISBN 978-2-38602-317-0

<https://comediatheque.net/>

Κείμενο διαθέσιμο για δωρεάν λήψη